

Teologia Reformată – Ce se ascunde în spatele ei?

15 Un gând personal de încheiere

Sunt sigur că tu ai citit cărți mai originale decât aceasta. Poate că te întrebi, ce ar putea determina pe cineva să scrie o astfel de carte. Dacă ar fi vorba doar despre o dispută veche de când lumea în Biserica creștină, această carte ar fi cu siguranță ne la locul ei. De asemenea, ea nu este menită să diminueze marile realizări ale reformatorilor și cu siguranță nu este menită să îi exalte pe părinții așa-numitei mișcări a fraților. Am o mare apreciere pentru un reformator precum Martin Luther și totuși sunt convins că el, ca un vas în mâna Stăpânului său, a avut o sarcină foarte specifică în timpul său și nu a putut rezolva toate problemele de interpretare ale timpului său. John Nelson Darby a scris despre Martin Luther:

Este evident din viața și scrierile lui Luther că el era un om al lui Dumnezeu - un om care a studiat în profunzime Cuvântul lui Dumnezeu, un om al rugăciunii și instrumentul onorat, care a rupt lanțurile întinericului peste o mare parte a Europei și a lumii - lanțuri în care vrăjmașii săi, dacă ar fi posibil, i-ar ține încă bucuroși pe oameni ... Luther a onorat adevărul și l-a iubit, iar noi îl iubim pentru că el l-a iubit pe acesta și pe Autorul și Dătătorul său, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt; și suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru el.¹

De asemenea, sunt convins că în părinții credinței din secolul al XIX-lea, adesea foarte modești, care au respins orice faimă academică, chiar dacă ar fi putut să o dobândească cu ușurință, Dumnezeu ne-a lăsat o lucrare pe care am face bine să o studiem și să o includem în reflecțiile noastre. Nici Martin Luther și nici alți reformatori nu au fost perfecți, nici pionierii așa-numitei mișcări a fraților.²

Ceea ce m-a motivat să scriu această cârtică este faptul că am impresia că deținem o bogăție extraordinară și adesea nu suntem conștienți în ce constă de fapt această bogăție. O mare parte din ea rămâne adesea o cunoaștere pur mentală. Cu greu recunoaștem semnificația, pe care acest adevăr ar putea-o avea pentru viața noastră. S-ar putea chiar să nu considerăm că este necesar ca înțelegerea acestor lucruri să producă ceva în viața noastră. Fiecare învățătură sănătoasă ar trebui să aibă o influență sănătoasă asupra vieții noastre. Comportamentul nostru ar trebui „ca în toate să împodobească învățătura Dumnezeului nostru Mântuitor” (Tit 2.10).

Îmi pare rău că trebuie să o scriu astfel, dar Teologia reformată nu ne ajută să înțelegem cu adevărat această „bogăție de nepătruns”. Studiind diverse cărți de dogmatică a Reformei, mi-am dat seama din nou ce har este să fi putut începând de la convertirea mea să mă mișc printre credincioși, unde se cunoaște ceva din această bogăție. Reforma i-a condus pe credincioși înapoi la poziția pe care Adam o avea înainte de căderea în păcat. Ea nu știe nimic altceva, decât că într-o zi va exista un pământ nou, unde toți oamenii răscumpărați vor trăi împreună. Reforma nu cunoaște nimic despre „bogăția nespus de mare a harului Său” (Efeseni 2.7) și despre

¹ N. Darby, Second Address to his Roman Catholic Brethren, by a Minister of the Gospel, [1868], Collected Writings, vol. 18, pag. 11-29.

² Chiar și termenul „*mișcarea fraților*” ar fi fost respins de acești pionieri. Îl folosesc doar pentru a clarifica ce părinți ai credinței din secolul al XIX-lea am în vedere.

Un gând personal de încheiere

speranța cerească asociată cu aceasta, așa cum am descris mai sus. Dumnezeu a făcut mult mai mult decât simpla reparare a daunelor unul la unul. În calitate de legiuitor în Vechiul Testament, Dumnezeu îi cerea unuia, care îi făcuse rău altuia, să facă o restituire de 120% (compară cu Leviticul 5.16; Exodul 22.6). Dumnezeu Însuși era pregătit să ramburseze mai mult decât Se angajase să plătească datoria omului. Atunci când Domnul Isus a devenit garantul nostru, a adus jertfa de vină pentru noi și a rambursat datoria, El a rambursat și mult mai mult, iar noi găsim acest fapt *mai mult* în „bogăția nespus de mare a harului Său” care ne va fi arătată în „veacul viitor” (Efeseni 2.7).

Cu tot acest har, pe care l-am primit, de a fi în cercuri în care unele dintre aceste bogății sunt cunoscute, văd și multă indiferență în rândurile mișcării fraților, atât în modul de viață, cât și în trăirea acestor „bogății de nepătruns” și a chemării cerești redescoperite³ (și chiar și la mine însumi). Nu există absolut niciun motiv să fim mândri de nimic. Mai degrabă ar trebui să spunem împreună cu Daniel cuvintele: „a noastră este rușinea feței, cum se arată în ziua aceasta” (Daniel 9.7). Aceasta arată că putem fi într-un loc de binecuvântare, fără să beneficiem de ea, dacă nu ne însușim aceste lucruri. Provoacă generația tânără să nu stea la Biserică săptămână de săptămână, ci să realizeze bogăția pe care „stau”, fără să o fi descoperit vreodată. Dar, așa cum este descris în această carte, în opinia mea, multe adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu sunt obscure în Teologia reformată, astfel încât, în multe domenii, creștinul cu greu își poate recunoaște adevărata poziție, chemare și destin în Hristos.

Așadar, pe de o parte, am fost preocupat să „să lupt pentru credința dată sfinților odată pentru totdeauna” (Iuda 3) și, pe de altă parte, și să răspund la ceea ce mi-a schimbat viața colosal într-o nouă direcție, iar acestea au fost tocmai cunoștințele, pe care nu le-am găsit în Teologia reformată.

Titlul original: *Ein persönlicher Schlussgedanke*
Sursa: *Reformatrische Theologie - was steckt dahinter?*
Editura Daniel-Verlag, 2025, pag. 121-123.

³ Nu vreau să afirm că nu au existat elemente ale acestei bogății ici și colo înainte de mișcarea fraților, dar în secolul al XIX-lea această bogăție a strălucit din nou.